

олимпиады, вечера, конференции, специализированные школы, летние школы и многое другое — всего не перечислишь — таковы этапы, которые хотя бы частично должен пройти в школе любой выпускник математического или естественно научного факультета любого университета или хорошего технического ВУЗа. Поскольку сегодня в мире возникло много новых профессий, много новых видов человеческой деятельности и даже наук, возникли новые информационные технологии, следует потеснить в школе старые и традиционные предметы, заменив их современными. Тогда выпускники школы окажутся более приспособленными к современной жизни. К этому и сводится модернизация.

Литература

1. Методика преподавания математики в средней школе. - Москва, 1975.
2. Мрочек В., Филиппович Ф. Педагогика математики. Исторические и методические этюды. - СПб., 1999, 380 с.
3. Арнольд В.И. Математика и математическое образование в современном мире. (1997)
4. Арнольд В.И., Алферов Ж.И., Садовничий В.А. Образование для России XXI века
5. Понтрягин Л.С. О математике и качестве ее преподавания//Коммунист, N14, 1980, с.99-112.
6. Кара-Мурза С.Г. Советская цивилизация. Харьков, 2007.
7. Кудрявцев Л.Д. Современная математика и ее преподавание. М, 1985.

МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ

Бойко М.В., аспірант СумДУ

Необхідною рисою морального розвитку студентства є посилення свідомих мотивів поведінки, цілеспрямованості, рішучості, наполегливості, самостійності, ініціативи, вміння володіти собою тощо. Разом з тим, у 17-21-річному віці ще недостатньо розвинута здатність до регуляції своєї поведінки, чому сприяють і більша „свобода” у процесі навчання, і послаблення контролю. Вивчення курсу функціонального аналізу, окрім теоретичних знань та практичних умінь розв’язання математичних

задач, сприяє з'ясуванню різних засобів розв'язання прикладних задач, з'ясуванню універсальності математичної мови, формуванню загальної культури особистості, формуванню двох важливих функцій особистості - правильно ставити мету та відповідно до неї визначати умови і можливості її досягнення; моделювати можливі ситуації та в результаті отримувати оптимальні рішення.

Кожна наука і кожний навчальний предмет оперує певним колом властивих їм понять. Математичні поняття відображають у нашому мисленні просторові форми та кількісні відношення дійсності, абстрагуючись від реальних ситуацій. У курсі функціонального аналізу виділяють, так само, як і в будь-яких інших курсах математики, такі види понять: первісні, які вводяться описово, означувані. Засвоєння математичних понять відбувається у процесі аналітико-синтетичної діяльності студентів. Чим складніше означення, тим більше вправ на підведення під поняття треба розглядати. На початку вивчення курсу або блоку викладачу допоможе складання структурно-логічної схеми, яка відображає зв'язок різних понять між собою. Викладач також повинен потурбуватись про метод введення того чи іншого поняття. Якщо це класичний вищий навчальний заклад, то метод, скоріше за все, буде абстрактно-дедуктивний, якщо ж гуманітарний — то, скоріше, конкретно-індуктивний.

Теореми і їх доведення розвивають логіку мислення студентів, просторові уявлення та уяву, вчать методам доведення. Доведення дають змогу студентам засвоїти евристичні прийоми розумової діяльності, формують позитивні якості особистості, зокрема обґрунтованість суджень, стислість, чіткість висловлення думки, критичність мислення. У курсі функціонального аналізу студенти зустрічаються із задачами на лекціях, на практичних заняттях, на наукових гуртках, при виконанні контрольних, розрахункових, самостійних робіт, на екзаменах тощо.

Виходячи із усього зазначеного, як висновок, наведемо декілька важливих порад викладачу математики: викладачу не потрібно намагатись наводити якомога більше фактів, пов'язаних з

вивченням тої чи іншої теми; треба наводити лише те, що передбачено поставленою метою; навчати предмету треба, не обмежуючись рамками науки, обов'язково треба показувати можливість використання того, що вивчається, за межами цієї науки, зокрема при вивченні інших дисциплін, інших тем; вивчення дисципліни не повинно повторювати або наздоганяти ту науку, яка лежить в основі цієї дисципліни; треба висловлювати факти під тим кутом зору, який відповідає сучасному стану науки; при вивченні тої чи іншої теми треба виходити із вимог профілю ВНЗ, враховувати рівень навчання та навченості студентів, а також особливості розвитку їх психічних процесів.

Література

1. Асеев В.Г. Мотивация поведения и формирование личности. - М., 1976.
2. Ковалев В.И. Мотивы поведения. - М.: 1998 - 246 с..
3. Слепкань З.И. Методика навчання математики. - К. - 305 с.
4. Слепкань З.И. Психолого-педагогические основы обучения математике. - К., 1983.-192с.
5. Скрипченко О., Долинська Л., Огороднійчук З. та інші. Загальна психологія. - К., 2002. - 462с.

СИТУАЦИОННЫЙ АНАЛИЗ КАК СРЕДСТВО АКТИВИЗАЦИИ ОБУЧЕНИЯ ПРИ ОРГАНИЗАЦИИ УЧЕБНОГО ПРОЦЕССА СТУДЕНТОВ ЭКОНОМИЧЕСКИХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ

Коблянская И.И., аспирант СумГУ

Активный метод обучения можно определить как форму взаимодействия обучающихся и педагога, при которой студенты - не пассивные слушатели, а активные участники занятия. К активным методам обучения можно отнести: приемы ситуационного анализа (анализ конкретных ситуаций, решение производственных задач, разбор деловой корреспонденции), тематические дискуссии, выездные занятия, игры (деловые, ролевые) и т.д [7].

В процессе подготовки специалистов-экономистов критически важным является практическое освоение студентами методов и приемов анализа хозяйственной деятельности, направлений и перспектив развития экономических систем различных уровней.